

Heinrich Rudolph Redecker

**Heinricus Rudolphus Redeker/ Iur. D. Prof. P. Consist. ... laudatae Facultatis
nomine Ad Disputationem Inauguralem ... Dn. Johannis Christiani
Süsterman/Patricii Hildesienis Die XV. Septembris in Auditorio maiori ...
Magnificum Dn. Rectorem officiose invitat**

Rostochii: Keil, [1664]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735213003>

Druck Freier Zugang

Aufklärung

RU jur. 1664

Heinrich Rudolf Redeker, Provis. /d

Johann Christian Hüstermann, Resp.

mit Vogt.

HEINRICUS
RUDOLPHUS

Redeker/

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

Jur. D. Prof. P. Consist. Provinc.
Assess. Sereniss. Ducis Meckl. Consil. & p.t.
Ampl. Facult. Jur. Decanus
Suo & laudatæ Facultatis nomine

Ad

Disputationem Inauguralem
VIRI NOBILIS ET FLORENTISSIMI
DN. JOHANNIS
CHRISTIANI Cüsterman/
Patricii Hildesienis

Die XV. Septembris in Auditorio majore
sub auspicio divino habendam

Magnificum Dn. Rectorem, Amplissimum
& Prudentissimum utriusque Reipl. Senatam, om-
nesque literatos & qui literatis bene cupiunt obser-
vanter & officiose invitat

•••••

Rostochii, Typis IOHANNIS KIKII, Acad. Typogr. 1664.

Quoniam omnis actio, uti apud omnes in-
confesso est, propter finem certum susci-
pitur, proinde actionum eventus, quia
sæpe humanam vim superat, nõ tam probe
notandus, quam agentis intentio: hæc
enim, quo magis ad virtutis scopum
inclinat, eò majorem dignitatis laudem
meretur. Rerum civilium exquisiti
censores, alias laudabiles, alias vitu-
perabiles, alias autem medias actiones
vocant, ex quibus illa amplectenda, ista fugienda, hæc autem
arbitrio humane relinquenda, quia per se, nec vitii nec virtutis
nomen merentur. Multi homines prudenti consilio & præmeditatò
res præclaras auspicantur, sed quia minus feliciter conatus illorum
succeedunt, sæpe loco speratæ gloriæ, consilii sequioris authores habentur,
nec tamen reprehensione sed commiseratione cum laude conjun-
cti digni sunt. Alii non tam ex proposito agendi, quam ex fati di-
spõsitione aliud intendunt, aliud autem efficiunt, & horum actiones
quoties prospere succedunt, ab effectu potius quam agentium conami-
ne gloriosa prædicantur, & ita ex fortuito successu non tantum lau-
dabiles habentur, sed authoris dignitatem augent, & bonum no-
men, quod, teste Salomone, instar unguenti fragrantis & pretiosi est, ad
posterios hæc raro transferunt. Vitiosa actio itidem ab intentione
& affectu agentis talis dicitur, quoniam sine affectu, nullum deli-
ctum esse, nec vitium, ipsæ leges testantur, & ratio quæ legum mater
est ap-

est approbat. Illa autem actiones quae mediae sunt considerationis, eo minus in censum incurrunt, quia per se nec laudem nec vituperium, causantur. Pessime autem actiones suas discernunt, qui depravato & corrupto iudicio, nulla moralium consiliorum, & actionum vera & immota principia statuunt, sed omnia ex successus utilitate dimetiuntur, adeoque virtutibus nomen vitiorum, & vitiis virtutum vim ascribunt, quasi vero nihil intersit, inter furiam libidinum, & excelsa indolis animum. Omnia enim quae praecleara inter humanas actiones miramur, non sua sponte & à natura progerminant, sed à magistris morum imbuuntur, & ita dein studia in mores abeunt. Optima autem actiones sunt, veraeque laudis ac gloria causa, quae intentione non tantum, sed etiam progressu ad verae & infucatae virtutis scopum inclinant & ducuntur, proin qui has sectatur, ingenuam laudem & honorem, qui virtutis merces esse debet, jure meretur. Quae hactenus de humanis actionibus in genere sunt dicta, non possunt non ad Jus ejusque cultores apprimè applicari. Quoniam enim Jurisprudencia, quae proxima justitiae causa est, omnis in actione consistit, hoc, qui illam profitentur, praeprimis agere debent, ut actiones suas ad Justitiam consequendam dirigant, inde Ulpiano teste Jurisprudentes veram & non simulatam dicuntur profiteri philosophiam. Neque enim quicquam aliud est vera philosophia quam studium sapientiae, quo dicente Cicerone, virtutis officii & bene vivendi disciplina continetur, & haec sapientia quae mater est omnium bonarum artium, & quo civilis societatis compages, tanquam indissolubili vinculo cohaeret, est divinarum & humanarum rerum notitia, justae atque injustae scientia, quam Graeci Philosophiam, Latini autem ab excellentiori parte Jurisprudenciam vocant. Rectissime igitur Juris Studiosi veram & non simulatam philosophiam affectari dicuntur, quia justus & honestus illorum labor, honore, premiis & splendore decoratur, illique soli sunt, quibus Respub. per partes gubernanda potest committi.

tolle

Tolle è civitate justitiam ejusque Sacerdotes, & Respublica in anarchiã
seu latrocinia degenerabunt. Verum enim vero, uti diversa sunt
bominum sensa, ita diversum etiam, si verum fateri liceat, intendunt,
qui Leges colunt. Alii enim hoc unum student, ut habeant divina-
rum & humanarum rerum notitiam & scientiam, eamque in populi
utilitatem eatenus impendant, ut nunquam non immortalis fama
gloriam sectentur, nam hi non virtutis speciem, sed virtutem ipsam
pro sine habent, nec sunt spinarum, sed salutis publica seminatores, sive
Leges latas interpretentur, sive egenis consilio succurrant. Alii de-
lectamenti tantum causa juri operam dant, remoti ab omni negotio
civili, & hi, quo magis idonei sunt ad discernendum id, quod justum aut
injustum est, eo minus publicis curis sese associant, proin quam sci-
entia laudem merentur, eam nihil agendo negligunt, adeoq; nec lau-
dem cupiunt nec vituperium metuunt, viti, quasi ab omni strepitu &
cura rerum civilium vacui, latent, & nascentes morientesve quasi fallunt.
Tertium genus illorum est, qui in vera philosophia præcepta commit-
tunt & interdum rabulario negotio incumbunt, harpia instar ex præ-
da viventes, vel leges calumniose tractantes, de quibus recte dicitur,
quod inventa lege, etiam fraus legis inventa sit, nihil enim vel
natura vel civilis ratio unquam tam solide formavit vel prudenter
constituit, quod malitia humana non possit infringere. Neque ta-
men mihi ullus persuadere poterit, advocandi illam malitiam, tam
ipsis Advocatis, quam negligentia vel inscitia sæpius Magistratus esse
ascribendam. Turpe enim esset judici, si in rebus civilibus instantane
tacutiret, ut justum ab injusto, licitum ab illicito, equum ab iniquo
nesciret distinguere, & causarum Patronos eo adigere, ut secundum
vera & indubitata juris principia causas clientum suorum tractent.
Male audiunt advocati, quorum tamen Imperatore teste, laudabile
& vite humana necessarium est studium, sed quare non eque male
audiunt Magistratus, qui patiuntur ut sæpe à laudabili illo studio
Causidici discedant, litem ex lite seminent, illamq; astutia sua, quam
dolunt

dolum bonum vocare volunt, immortalem faciant. Quem
admodum Medicina tam salubrium quam insalubrium apho-
rismos colligit, ut adversa vitentur, & congrua eligantur, ita
ius equi simul & iniqui fontes ostendit, quo justum ab inju-
sto eo tutius discernatur, & licitum ab illicito eo exquisitius
disparetur. Is itaq; qui juris disceptator est vel qui juri fe-
rendo aut dicundo praest, non potest non omnem calumnia audi
libidinem & prurimum cohibere, si modo in tempore occurrat,
quod melius & facilius est, ac si post vulneratam causam,
quam saepe ius quaesitum vocant, velit remedium indagare.
Duas esse prudentia species; alteram veram & sanam, alte-
ram autem spuriam & simulatam, Politici stataunt, sed hanc
prudentissimus Regum Salomon stultitiam vocat, tanquam
qua ex fallaciis & astutiis consuta est, eoque gressus suos diri-
git & hoc unum intendit, ut proximum ledendi & circum-
veniendi subtiles modos inveniat, hanc qui se statatur & qui
permittit, non prudentis sed ex Salomonis effato stulti nomen
meretur. Dices forte an non omnem astutiam ex Republica
esse eliminandam, adeoque Advocatum etiam in bona causa
nonnunquam fallacis uti posse, & debere saepe, ni velit causa
sua cadere. Fateor commune hoc esse dicitur Juriscon-
sultorum, sed ita temperatum & perpetuo temperandum, ut
absit malitia & morsus proximi, sine quo fallacia vix ac ne
vix fallacia erit; siquidem inter fallaciam & dolum, quem
Juri bonum vocant, magna est differentia. Mibi itaque illa
mens est, quod fraudibus ad victoriam niti, nunquam sit
Advocato in laude sed semper in vitio, quoniam officium ad-
vocati debet esse laudabile & honestum, laus autem est hone-
stas omnem fraudem & deceptionem proximi expellit. Lici-
tum quidem est Advocato dum causa justa patrocinium pre-
stat, illa occultare, quae clienti suo nocere, & adversario pro-
desse

desse possunt, ne tamen fraude vel per mendacium iudicem
decipiat, siquidem dolus bonus talis esse desinit & in maliti-
am dilabitur, nec sine expressis insidiis est, quoties cum
mendacio & morsu conscientiae est conjunctus, adeoque ad
veram Jurisprudentiam neutiquam pertinet. Venit in
Academiam nostram Vir Nobilis & Præclarus Do-
minus JOH. CHRISTIANUS Susterman/Hildesiensis
J. U. Candidatus Præstantissimus, qui cum in aliis
Academiis vera & non simulata jurisprudentiae principia
hausisset, mihi ingenuè primum testatum fecit, se studium
Juris, cui per octennium indefessam præstitit operam, cum
bonis moribus concordè vinculo tam arte junxisse, ut possit
summos in jure honores & promeritam laboris virtutisque
gloriam haud difficulter impetrare. Quoniam autem in
tribuendis & conferendis honoribus, non tantum Studiorum
sed & vite ante acta & natalium ratio iniri debet: Patrem
habuit Virum Nobilem & Clarissimum Dominum
FRIDERICUM Sustermanni Patritium Hildesiens-
sem & Præfectum in Helen, Matrem vero foeminam
Clarissimam & omni virtutum decore fulgidissimam
Annam, Viri Amplissimi & Prudentissimi Domini
JOACHIMI Meinsen Reipb. Hildesiensis Senatoris fi-
liam. Hisce parentibus ortus Dn. Cand. à prima statim infan-
tia, sollicita parentum cura tam suaviter & provide educa-
tus est, ut parentibus non tantum, sed & aliis certissi-
mam spem faceret boni civis. Prima proinde rudimenta
humanitatis & literaturae in Schola patriae jecit, inde studio-
rum causa Cellam, Aula Serenissimorum Ducum Brunovi-
censium & Lunenburgensium Clarissimam, commigravit,
ubi cum per biennium subsistisset, egregios in Studiis pro-
gressus fecit, usus præcipue fidelissimâ informatione Viri
Cla-

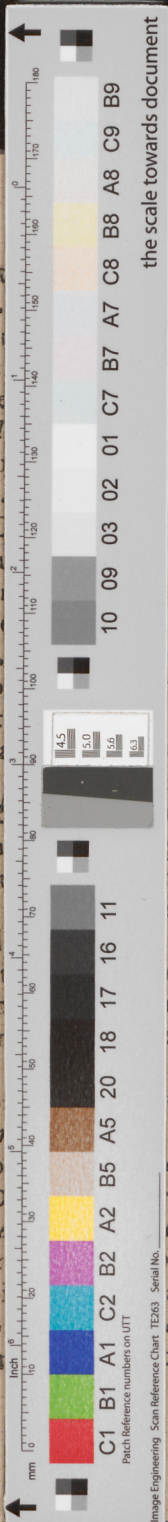
Clarissimi D. WILHELMI MECHOVII *Recto-*
ris Amplissimi. Inde, cum fiduciam sui & suorum haberet,
dignusque judicaretur, qui in Scholas Regias tempestivè
iret, Patre quidem jam ante in maturâ morte orbis, opti-
mae Matris spâsu & fautorum Consilio Athenas Julias
Anno 1655. primum invisit, in quibus non ut numerus
esset, vixit, sed ut in studio virtutis & eruditionis feliciter
certaret. Mensa usus est Viri Nobilissimi & Excellen-
tissimi Domini JOHANNIS EICHELII Jcti &
Professoris celeberrimi, nec minus ejus, ac reliquorum,
Excellentissimorum Professorum, nimirum Domini
HAHNII, Domini WERNERI, Domini BINNII,
ac Domini GLASERI, prudentiâ & informatione
tum privatim tum publice adjutus, praclarum in jure
incrementum sensit. Postquam autem contagiosus mor-
bis illas regiones pericul. se infestaret, relicto Helmstadio
Rintbelium se contulit, ibique per integrum triennium,
in captum Studium sedulo continuavit. Ne autem sine Symbolo
eruditionis inde discederet, Disputationem de novi operis
nunciatione doctè conscriptam, sub praesidio Viri Nobi-
lissimi & Excellentissimi Domini CHRISTOPHORI
BUCHOLTZII Jcti & Professoris ejusdem Acade-
miae longè celebratissimi, publico examini submissit.
Relicta illa Academia in Patriam se iterum recepit, & illa-
que in Scholis fideliter jecerat juris & aequi principia ac
fundamenta recoluit, donec haud dudum in animum indu-
xisset suum laboris & studiorû premiû decenter impetrare.
Cum ita mihi p.t. Decano animi sententiâ explicasset, non de-
bui non honestis ejus desideris annuere, praecipue cum dispu-
tationem ex latifundio juris deductam & doctè compilatam,
mibi simul obtulisset. In privato itaque ac rigoroso examine
se ta-

*se talem Amplissima Facultati probavit, qui idoneus judicare-
tur, ut publico etiam examini submitteretur. Conscripte autē
presens Dominus Candidatus Disputationē pro summis in u-
troq; jure honoribus ac privilegiis obtinendis, de Liquidati-
one, eamque uti se privato Facultatis exanimi privato sti-
tit, publica velitationi committere sustinebit. Ego proin-
de omnes illos qui Jurisprudentia, ejusq; in hac Academia
Facultati, & precipuē honestis Domini Candidati conatibus
bene cupiunt, officiose, observanter & amanter invito, rogo-
que, ut dicto die nostris studiis vacare, & Dominum Candi-
datum exercere vel presentia tantum nobis favere
haud dedignentur.*

Dabam Rostochii sub Sigillo Facul-
tatis Juridicæ 4. Septembr.
Anno 1664.

num. 3. hoc juxta Privilegium Holfaticum ver
 aed stipulatur *Mindan. de Proceſſ. extrah. lib. 2. cap.*
 etiam Lubecæ & Francofurti observari. Quæri
 ligatus sine instrumento, teneatur ad creditoris
 instrumentum, quod paratam executionem habe
 post rem judicatam. ff. de Re Jud. in declarat. l.
 Quæritur (16) quomodo damna & interesse liqu
 Commerc. §. 1. quæst. 7. parte 2. ampl. §. num. 240.
 in declarat. legis regni limitat. 4. num. 6. & 7.
 executione instrumenti guarentigii, vel à proni
 do appellari possit? Responderetur, quod qua
 instrumenti guarentigii concernit, ab ea quoad
 appellari non posse, *Anton. Massa Galles d. tr. p.*
seqq. ubi pluribus hoc exornat. Quantum vero
 exequendo attinet, regulariter ab ipsa appellat
 Dd. apud *Alexandr. Frentacinq. 2. Resol. 12. num.*
 tamen intelligendum est, si ante Decretum de
 sententia, quæ in rem judicatam transivit.
 cujus executio petitur, præcessit, appellatio
 vel rejiciendam *Dres* decidunt. Secundo loc
 tur, quando per pronunciam de exequendo
 men. Tertio à Decreto de Exequendo appel
 fieret intra tempus, quo liberum est a senten
 tur, provocare. Quarto appellare licet, si
 cedatur. Et tandem quinto tertius interver
 docens appellando à decreto de exequendo,
d. loco. num. 2. 3. 4. ad fin. Plura de hac quæstio
Vasquium lib. 2. controver. illustr. cap. 38. num.
d. tr. pag. m. 329. num. 18. ad fin. libr. 3. Parlado
cap. fin. parte 2. §. 3. & parte 5. §. 15. Mynl. 3. C
per. cap. 11. num. 20. Petrus Gregor. 17. de
tot. Suarez. d. loco in declarat. legis regni. in
Meischner. decis. 28. num. 6. tom. 1. lib. 1. Scipi
31. Escobar. de Ratiocin. cap. 33. num. 14. Anto
defin. 28. Et hæc pro instituti nostratione

the scale towards document

at. Cui
 dens ita
 tor ob
 dare in
 in d.l.
 penult.
 Scacc. de
 e, d. loco.
 rum ab
 exequen
 nem in
 sivism
 um. 7. &
 nem de
 tur, vide
 st. quod
 e prolata
 tentia,
 andam
 relinqui
 ar grava
 ndo illud
 otio peti
 tione ex
 resse suo
 nd. Trent.
 er, adeat
 2. Galles.
 quotidian.
 Arest. im
 cap. 11. per
 rum possit.
 urid. cap.
 e Appellat.
 oli mei im
 becilli